

- α) Τοῦ Βασιλέως μάρτυρος Γεωργίου τοῦ Β'.
β) Τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου τοῦ Α'.
γ) Τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης.
δ) Τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶσαν ἑτέραν προσωπογραφίαν ἀπαγορεύω.

Ἐξ ἀντιθέτου, ἐπιτρέπω τὴν ἀνάρτησιν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων γνωστῶν καλλιτεχνῶν πρωτοτύπων ἢ ἀντιγράφων με σαφείς παραστάσεις καὶ οὐχὶ τριαύτας ὑπονοουμένας ἢ διαφορουμένας.

16) Ἐν περιπτώσει **ταρχῶν** διατάσσω ὅπως λαμβάνονται ἅπαντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν περίστασιν κατάλληλα καὶ ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. (Ἄρθρα 63 καὶ 168 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς Πόλεσι καὶ Φρουρίοις ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων καὶ 18 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν σωμάτων Στρατιωτικῶν Καταστημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν).

Ἡ χρῆσις τῶν ὄπλων θὰ γίνῃ μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ καὶ **μόνον κατόπιν διαταγῆς μου** ὅτε ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἀναλάβω καὶ τὴν **πλήρη εὐθύνην** ἐναντι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου.

Λόγω τοῦ ἐκτεταμένου τοῦ κειμένου τῆς παρούσης αὕτη δὲν θὰ ἀναγνωσθῇ ἐν προσκλητηρίῳ, ἀλλὰ μερίμνη τοῦ Ο. Α. Μ. θὰ ἐκτυπωθῇ εἰς ἀριθμὸν ἐπαρκῆ ἀντιτύπων, ἵνα προσεκτικῶς μελετηθῇ ὑπὸ φρουρούντων καὶ φρουρουμένων.

Αἱ Ἀρχαὶ εἰς ἃς κοινοποιεῖται ἢ παροῦσα παρακαλοῦνται ὅπως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἐξυπηρετήσωσι τοὺς σκοποὺς κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητός των.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ Ο. Α. Μ.

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΑΣΙΔΑΣ

ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δήμαρχον Λαυρεωτικῆς.

Τελωνεῖον Λαυρίου

Διμεναρχεῖον Λαυρίου

Ἐποδιοίκησιν Χωρ/κῆς Λαυρίου

Δημαρχεῖον

Ο. Α. Μ.

Σφ. κ. - φ 3

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΠΡΟΣ Α' Β. Ε. Τ. Ο.

Γ' Κ. Π. Α.

Σ. Φ. Μ.

Σ. Ν. Μ.

Λόχον Κινήσεως (Ρούφ)

Σ. Μ. Μ.

Ε. Ω. Μ. Μ.

ΚΟΙΝ : Ο. Α. Μ. (Ἐποδ/νσεις - Τμήματα)

I.—Ἀναλαβὸν τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου ἐ. ἐ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Γ. Ε. Σ. καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον I τοῦ ΟΓ' 49 Ψηφίσματος Πενταμελοῦς Συμβουλίου ἐξ Ἐπουργῶν, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ὁμοφώνου ἐγκρίσεως τῶν Ἀρχηγῶν τῶν τεσσάρων ἐν τῇ Κυβερνήσει συνεργαζομένων κομμάτων, κρίνω ἀπαραίτητον νὰ γνωρίσω εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπ' ἐμέ, τὰς ἰδέας, τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀρχάς, βάσει τῶν ὁποίων ἀνεκδοιάστως ἀπεφάσισα ν' ἀκολουθήσω κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου, ὅπερ ἀνέλαβον.

II. Οὐδέποτε ἐπολιτεύθην, οὔτε προτίθεμαι νὰ πολιτευθῶ.

III. Συνιστῶν ἀπόλυτον προσήλωσιν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας εἰς τὸ πνεῦμα καὶ γράμμα τῶν κανονισμῶν :

1) Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Σωμάτων καὶ Στρατιωτικῶν καταστημάτων.

2) Τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐσωτερικῆς Ἐπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων τοῦ Πεζικοῦ καὶ

3) Τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ φρουρίοις ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων,

ἔχω, δι' ἐλπίδος ὅτι, ταχέως τὸ Στρατόπεδον, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ μονάδες μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων εἰς Ἀξιωματικούς καὶ Ἐπαξιωματικούς θὰ καταστῇ πρότυπον στρατιωτικῆς μονάδος.

Κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν, οἱ τρεῖς προαναφερθέντες Κανονισμοί, οἵτινες δέον νὰ εἶναι ὑπὸ τὸ προσκέφαλον παντὸς βαθμοφόρου καὶ οἵτινες εἰσὶν τὸ ἀπόσταγμα παραδόσεων, δοκιμασιῶν, πείρας καὶ ἀρχῶν ὁλοκλήρων αἰώνων καὶ τοὺς ὁποίους περιέσωσα εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου φέρουσι τὴν ὑπογραφήν ὡς Ἐπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ Ἐλευθερίου Κ. Βενιζέλου (28 Ἰουλίου 1917).

IV.—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ λόγῳ τῆς σπάνιως τῶν Κα-

νονισμῶν τούτων ἐν τῷ Στρατοπέδῳ δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ μνημονεύσω καὶ νὰ τονίσω ὠρισμένας τούτων περικοπὰς καὶ ἄρθρα οὐσιώδη καὶ βασικά.

Προορισμὸς τοῦ Στρατοῦ. «Ὁ Στρατὸς εἶναι προωρισμένος διὰ τὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Βασιλείας καὶ τῶν Νόμων καὶ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν πολιτῶν ἀπέναντι ἐχθρῶν ἐξωτερικῶν ἢ ἐσωτερικῶν»,

«Ὁ Στρατὸς μηδέποτε βουλευόμενος, ἀλλὰ πάντοτε ὑπακούων, διατασσόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ Του, ἐκτελεῖ ἀδιστακτικῶς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ».

«Προωρισμένος διὰ τὴν ἔνοπλον τοῦ Θρόνου καὶ τῆς Πατρίδος ὑπεράσπισιν ὀφείλει νὰ ὑποφέρει μετὰ καρτερίας οἰονδήποτε κόπον, οἰανδήποτε κακουχίαν καὶ οἰανδήποτε στέρησιν, προσφέρων ἐν ἀνάγκῃ καὶ αὐτὴν τὴν πολύτιμον ζωὴν του θῦμα ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν καθεστῶτων τοῦ Κράτους Νόμων, οὓς αὐτὸς πρῶτος καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὀφείλει νὰ σέβηται καὶ νὰ ἐκπληροῖ».

Ποιναί : Αἱ εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς, ἐπιβαλλόμεναι ποιναί εἰσὶν αἱ κάτωθι :

- 1) Γεριορισμὸς.
- 2) Ἐπίπληξις.
- 3) Κράτησις.
- 4) Φυλάκισις.
- 5) Ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.
- 6) Ἀργία δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ
- 7) Ἀπόταξις.

Αἱ εἰς τοὺς Ὑπαξιωματικούς, ἐπιβαλλόμεναι ποιναί εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι :

- 1) Στέρησις ἀδείας διαμονῆς ἐπὶ δῖωρον ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος μετὰ τὸ ἐσπερινὸν προσκλητήριον.
- 2) Περιορισμὸς.
- 3) Κράτησις.
- 4) Ἐπίπληξις.
- 5) Φυλάκισις.
- 6) Προσωρινὴ παῦσις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν τοῦ βαθμοῦ ὃν φέρουσιν.
- 7) Ὑποβιβασμὸς.
- 8) Ἐκπτώσις.

Ποιναί Στρατιωτῶν :

- 1) Πρόσθετοι ἄγγραφεῖαι.

2) Ὁ ἐν τῷ Στρατῶνι περιορισμὸς.

3) Ἡ κράτησις.

4) Ἡ ἀπλὴ φυλάκισις.

5) Ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις.

Ὁ διὰ φυλακίσεως τιμωρούμενος ὀπλίτης, πλὴν τῶν ἄλλων συνεπειῶν στερεῖται τοῦ πρῶτου ῥοφήματος καὶ τοῦ τυχόν διδομένου οἴνου. Ὁλόκληρος ὁ μισθὸς του κατατίθεται πρὸς ὄφελος τοῦ συσσιτίου τῶν ἀνδρῶν τοῦ λόχου του.

Ὁ δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρούμενος στερούμενος ἐπίσης τοῦ μισθοῦ του πρὸς ὄφελος τοῦ συσσιτίου τοῦ Λόχου του, λαμβάνει τροφήν κατὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν τρεφόμενος κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας δι' ἄρτου μόνον καὶ ὕδατος.

Πᾶσαν ἐτέραν ποινὴν μὴ ἐν τῷ Κανονισμῷ διαλαμβανομένην, ρητῶς ἀπαγορεύω.

«Πρὸς τοὺς ἐν μέθῃ διατελοῦντας φερόμεθα μετὰ περισκέψεως καὶ προσοχῆς καὶ φροντίζομεν νὰ μὴ ἔρχονται εἰς ἄμεσον συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνωτέρων των. Φροντίζομεν ἐπίσης νὰ παραμένωσιν ἡσυχοὶ εἰς κατάλληλον τόπον καὶ θέσιν, χαλαροῦμεν τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ τοποθετοῦμεν τὴν κεφαλὴν των ὑψηλά, ἵνα μὴ κωλύεται ἡ ἀναπνοὴ τούτων.

Παράγραφος 84: «Ὑποβολὴ ἀτομικῶν μόνον παραπόνων ἐπιτρέπεται.

Ὁμὰς Ἀξιωματικῶν ἢ ὀπλιτῶν οὐ μόνον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκ συμφώνου νὰ παραπονεθῇ, ἀλλὰ τιμωρεῖται αὐστηρότατα ὁ μεταξὺ τῆς ὑποβαλοῦσης τὸ παράπονον ὁμάδος ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος, τὸ δὲ παράπονον τοιαύτης ὁμάδος οὐδέποτε δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὁ ἀνώτερος, πρὸς ὃν τοῦτο ὑποβάλλεται». «Ἡ ἀπὸ παντὸς ἀνωτέρου ἀποσιώπισις οἰουδήποτε παραπόνου, ὑποβληθέντος αὐτῷ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἐπισύρει ποινὴν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου τούτου.»

«Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς πάντα ἀνώτερον νὰ μὴ δεχθῇ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ ὑποβληθέντα αὐτῷ παράπονα ὑφισταμένων του, ἀφορῶντα τὸ ἄτομόν του».

«Ἡ ὑπερπήδησις τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις ἱεραρχικῆς ὁδοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους, ὅσάκις οὗτοι μετὰ παρέλευσιν 6 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν παραπόνων των οὐδεμίαν ἔλαβον ἐπ' αὐτῶν ἀπάντησιν».

V.—Ἐρμηνεύων ἐκτενεστέρον καὶ ἀναλυτικώτερον τὸ πνεῦμα τῶν ἐν τοῖς Κανονισμοῖς διαλαμβανομένων, ἀρχομαι ἀπὸ τῆς Πειθαρχίας.

Αὕτη συνενώνει ὑπὸ μίαν καὶ μόνην θέλησιν, τὴν θέλησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν.

Ἡ συνένωσις αὕτη ἀπασῶν τῶν δυνάμεων εἰς μίαν καὶ μόνην συμπαγῆ καὶ ἀδιάσπαστον, βουλευομένην καὶ ἐνεργοῦσαν, ὡς εἰς ἄνθρωπος, κατορθοῦται μόνον διὰ τῆς κυριαρχίας τῆς θελήσεως τοῦ ἀνωτέρου, διὰ τῆς ὑποταγῆς τῆς θελήσεως τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν θέλησιν ἐκείνου.

Ἡ πειθαρχία εἶναι ἡ πρωτίστη τοῦ στρατεύματος ἀνάγκη.

Διὰ ταύτης τὸ ἄτομον καθίσταται ὑποχείριον ἵνα τὸ διαπλάσωμεν ὅπως ἐπιθυμοῦμεν καὶ τῷ ἐμφυτεύσωμεν τὰς ἀρχάς, αἵτινες ἐπιβάλλονται, ἵνα ἡ διαπλασθεῖσα μᾶζα ἀποβῆ ἀσφαλὲς ὄργανον εἰς χεῖρας τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς ἐκτελέσιν τῶν ἀποφάσεών του ἀδιαφόρως δυσχερειῶν καὶ κινδύνων.

Αὕτη εἶναι τὸ συνεκτικὸν κονίαμα ὅπερ συνδέει καὶ συγκρατεῖ τοὺς λίθους τοῦ στρατιωτικοῦ οἰκοδομήματος. Ὅσον τὸ κονίαμα τοῦτο εἶναι ἰσχυρότερον, ἐπὶ τοσοῦτον τὸ οἰκοδόμημα εἶναι συμπαγέστερον καὶ στερεώτερον. Οἰκοδόμημα ἐκ ξηρολιθιάς εἶναι προωρισμένον νὰ καταπέσῃ εἰς τὴν πρώτην δόνησιν.

Ἡ ἔννοια τῆς πειθαρχίας εἶναι μία: Ἡ ἄνευ ὄρων ἀπόλυτος ὑποταγῆ τῆς θελήσεως εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀνωτέρου. Ἐκδηλοῦται δὲ αὕτη οὐ μόνον διὰ τῆς πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς προσηλώσεως πρὸς αὐτὸν μετ' ἐμπιστοσύνης σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἡ τοιαύτη τῆς πειθαρχίας ἔννοια ἀπορρέουσα ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ Στρατοῦ, ἀποτελεῖ σιδηρᾶν ἀνάγκην, ἀποκλείουσαν οἰανδήποτε ἄλλην περὶ αὐτῆς ἀντίληψιν.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας, οὐ μόνον ἀξιοῖ τὴν ἀπόλυτον ὑποταγῆν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιτρέπει κἄν κρίσεις περὶ τῶν ἀνωτέρων ἢ τῶν διαταγῶν αὐτῶν.

Τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας, εἰσερχόμενον εἰς πᾶσαν λειτουργίαν καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ ἐγκαθιδρύει τὴν **τάξιν** καὶ τὴν **ἀκρίβειαν**.

Καὶ μόνη ἡ κανονικότης τῆς ἀμφιέσεως, τὸ ἐπιμεμελημένον καὶ τὸ καθάριον τῆς στολῆς, ὁ τρόπος τοῦ βαδίζειν καὶ χαιρετᾶν προδίδουσι ἐν καλῶς πειθαρχημένον στρατεύμα.

Πάντα ταῦτα δὲν εὐοδοῦνται ἀφ' ἑαυτῶν. Εἶναι ἐμπειστευμένα εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας τοῦ στρατεύματος, καὶ δὴ τοῦ μὴ μαχίμου στρατιώτου, ὅστις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, δὲν ἔχει πολλάκις ἐπαρκῆ καὶ ἐνίοτε οὐδεμίαν ἐπίβλεψιν λόγῳ τῆς πολλαπλό-

τητος τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ κατὰ συνέπειαν ἀπαιτουμένου μεγάλου ἀριθμοῦ στελεχῶν.

Κυρίως ἡ πειθαρχία δοκιμάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς καὶ εἰς τὰς ἀτυχίας τοῦ πολέμου.

ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἡ πειθαρχία δὲν εἶναι ἡ μόνη δύναμις, ἡ διέπουσα τὸ στρατεύμα. Συνυφασμένη μετ' αὐτῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ στρατοῦ ὑπάρχει καὶ ἕτερα δύναμις εὐρύτερας σημασίας, τὸ ΚΑΘΗΚΟΝ.

Αἱ δύο αὗται δυνάμεις πειθαρχίας καὶ καθήκοντος, ἀποτελοῦσι τοὺς ἀδιασείστους στυλοβάτας τῆς ἐννοίας τοῦ στρατοῦ.

Τὸ καθήκον εἶναι ἡ ὑψίστη, συνάμα δὲ καὶ ἡ βαθυτάτη τῶν ἐννοιῶν μιᾶς ὑγιούς ψυχῆς. Εἶναι ὁ ὑπέρτατος Νόμος, ὁ διέπων τὰς πράξεις τοῦ ἀτόμου καὶ ὁ καθοδηγῶν τὰ βήματα αὐτοῦ. Εἶναι αὕτη αὕτη ἡ ΤΙΜΗ.

Ἡ φύσις ἐπροίκησε βεβαίως τὸν ἄνθρωπον, μὲ διάθεσιν τινὰ ἐπιδεκτικὴν καλλιέργειας καὶ ἀναπτύξεως. Τὸν ἐπροίκισεν ὅμως πολὺ δαφιλέστερον μὲ **ἐγωϊσμόν**, καὶ ἀδυναμίας, αἵτινες ἀντιτίθενται πρὸς τὴν ἐννοίαν τοῦ καθήκοντος, καὶ αἵτινες πρέπει νὰ ὑπερνηκηθῶσιν ὅπως ἐπικρατήσῃ τοῦτο.

Ὅταν τὸ συμφέρον τοῦ ἀτόμου ἐγείρεται ἀντιμέτωπον τοῦ καθήκοντος, τότε μόνον θὰ ὑπερισχύσῃ τὸ δεύτερον, ὅταν τοῦτο ἀπέκτησεν ρίζας ἰσχυρὰς διὰ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ἀνωτέρω περὶ πειθαρχίας καὶ καθήκοντος, ἅτινα πρέπει νὰ συνδυάζωνται ἀπαραιτήτως καὶ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ψυχικοῦ συνδέσμου μεταξὺ Διοικούντων καὶ Διοικουμένων δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ διαλάβῃ τῆς προσοχῆς ἡμῶν ὅτι:

Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀμεροληψία συνοδευόμεναι ὑπὸ πατριωτικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀποτελοῦσιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν τοὺς θεμελίους λίθους, ἐφ' ὧν στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα.

Εἰς τοὺς κανονισμοὺς ἄλλων Στρατῶν περιλαμβάνονται καὶ οἱ ραβδισμοὶ ὡς εἶδος ποινῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Κανονισμόν, ὁ ὁποῖος οὐχὶ μόνον τοιαύτην ποινὴν δὲν ἀναγράφει, ἀλλὰ τοῦναντίον προβλέπει ποινὰς διὰ πάντα ἀνώτερον, ὅστις τυχὸν ἤθελε χειροδικήσῃ καθ' οἴονδήποτε τρόπον κατὰ κατωτέρου του.

Ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, ὁ Ἕλλην διοικῆται ἀποδοτικώτερον διὰ τῆς φιλοτιμίας, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς ἐξυψώσεώς του, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλους λαούς, οἵτινες ὑστερῶσιν εἰς ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα.

Ὁ Ἕλλην ἀφ' ἧς στιγμῆς στρατευθῆ ἀφίνει ὀπισθὲν τοῦ ἓνα σύνολον δεσμῶν καὶ ὑποχρεώσεων μετὰ τῆς κοινωνίας, ἐξ ἧς προ-

ἦλθεν.

Ἐφίπει ὀπισθεν του, ἀπειρίαν προβλημάτων ἀτομικῶν, αἰσθηματικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ οἰκογενειακῶν, τὰ ὅποια τὸν ἀπασχολοῦν.

Ἡ δυστυχία ἔχει ὀξύνει εἰς τὸ μέγιστον τὰ ἀτομικὰ προβλήματα κάθε Ἑλληνοσ καὶ ἰδιαιτέρως κάθε νέου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπασχολῆ ἔξ ὀλοκλήρου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα του, πρὸς ἐξεύρεσιν μιᾶς διεξόδου.

Ἀκριβῶς κατ' αὐτὴν τὴν κρίσιμον καὶ ἀγωνιώδη ψυχολογικὴν κατάστασιν ἐμφανίζεται ὁ προστάτης σωτήρ, ἱκανὸς δῆθεν νὰ δώσῃ τὴν λύσιν. Παραμένει ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ ἀδυσώπητος σκυλευτὴς τῆς δυστυχίας τῶν πτωχῶν, τῶν ταλαιπωρημένων καὶ τῶν ἀδυνάτων.

Ὡς μόνος προστάτης παραμένει εἰς τὸν Ἑλληνα τὸ ἔμφυτον Ἐθνικὸν αἶσθημα.

Ὁ Ἀξιωματικός.

Εἰς χεῖρας τούτου εἶναι ἐμπειστευμένη ἡ δημιουργία τοῦ Στρατοῦ, ἡ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας καὶ ἡ ἀμυνα τῆς Χώρας.

Ὁ προορισμὸς ὅθεν τοῦ Ἀξιωματικοῦ εἶναι μέγας.

Τὸ ἔργον του δὲν ἔχει ὁμοιότητα πρὸς οὐδὲ τῶν ἐπαγγελματικῶν διότι, ἐνῶ δὲν ἐξυπηρετεῖ ἀμέσως τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινωνικοῦ βίου οὐδὲ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς κοινωνίας εἶναι ὅμως ὁ προστάτης αὐτῆς καὶ τὸ στήριγμα, ἀσφαλίζων ὑπὸ τὴν αἰγίδα του τὴν ἀδιατάρακτον αὐτῆς λειτουργίαν καὶ ἀποτελοῦν ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων.

Διὰ τοῦτο τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐγενὲς καὶ ὑψηλόφρων, ἐφ' ὅσον ὁ Ἀξιωματικὸς ἐκπροσωπῆ τὴν εὐγενεστέραν ἰδέαν καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Παρὰ τοῦ Ἀξιωματικοῦ ἠξιώσαμεν, ἀξιούμεν καὶ θὰ ἀξιώσωμεν ἀπόψεις, ἃς ποτὲ δὲν διελογίσθημεν νὰ ἀξιώσωμεν παρὰ παντὸς ἀστοῦ.

Τοιαύτης οὔσης τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀξιωματικοῦ αἱ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις εἶναι λίαν σοβαραί.

Πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπει τὸ στρατεύμα ὡς πρὸς ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν. Πρὸς αὐτὸν εἶναι ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ὀλοκλήρου τοῦ Ἐθνους.

Τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τοῦ Ἀξιωματικοῦ καὶ ἡ πολυτιμότερα αὐτοῦ ἰδιότης εἶναι ὁ χαρακτήρ. Τοῦτο βεβαίως ἰσχύει διὰ πάντα ἄνθρωπον, ἀλλὰ διὰ τὸν Ἀξιωματικόν, ὡς ἐκ τῆς διακριτικῆς αὐτοῦ θέσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῆς εὐρύτητος τῆς ἐπίδρασέως του ἐν τῷ στρατεύματι, τὸ ζήτημα τοῦ χαρακτήρος προσλαμ-

βάνει πολὺ βαρύτεραν σημασίαν ἢ παρ' οἴφδηποτε ἄλλῳ ἀτόμῳ καὶ αἴρεται ὑπεράνω ὅλων τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων αὐτοῦ.

Ἡ πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσίωσις, ἡ εὐθύτης, ἡ σταθερότης, ἡ ἀνιδιοτέλεια, τὸ θάρρος τῆς εὐθύνης, ἡ εὐψυχία καὶ ἡ ἀποφασιστικότης ἀποτελοῦσι τὰ ἐκλεκτότερα κοσμήματα τοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἀξιωματικοῦ.

Ἐπαξιωματικός

Ὁ Ἐπαξιωματικὸς εἶναι ὁ ἄμεσος βοηθὸς τοῦ Ἀξιωματικοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἔργου του.

Ὁ Ἐπαξιωματικὸς εὐρισκόμενος εἰς διαρκῆ συνάφειαν μετὰ τοῦ στρατιώτου διοχετεύεται μέσῳ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα καὶ αἱ θελήσεις τοῦ Ἀξιωματικοῦ.

Ὁ καταρτισμὸς Ἐπαξιωματικῶν ἀρτίων εἶναι ἀνυπολογίστου σπουδαιότητος καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Ἀξιωματικοῦ, διότι εἰς τούτου τὴν ἀποκλειστικὴν μέριμναν καὶ ἐργασίαν εἶναι ἐναποτεθημένη ἡ δημιουργία τοῦ Ἐπαξιωματικοῦ.

Ὁ Ἐπαξιωματικὸς ἀντανακλᾷ τὸν Ἀξιωματικόν του.

Πρέπει δὲ οὗτος νὰ ἀπολαμβάνῃ τῆς πλήρους ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης του αἰρόμενος εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς του.

Καλὸς Ἀξιωματικὸς ἀναμφισβητήτως θὰ μορφώσῃ καὶ καλὸν Ἐπαξιωματικὸν ἀντάξιον τοῦ μεγάλου προορισμοῦ του

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τὸ κυβερνᾶν ἀνθρώπους δὲν εἶναι εὐχερές.

Ἐχει τις νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἰδίᾳ εἰς τὰς μονάδας τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὀργανισμοῦ, εὐρὺ πεδίων χαρακτήρων καὶ θελήσεων, ἃς πρέπει νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τὴν αὐτὴν τροχίαν καὶ νὰ συνενώσῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἐν μιᾷ ἁρμονικῇ λειτουργίᾳ, ὑπὸ ἓν δόγμα.

Ἐκ τῆς διοικήσεως ἐξαρτᾶται ὁ βαθμὸς τῆς πειθαρχίας, ἡ ἀντίληψις τοῦ καθήκοντος καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἡ διοικητικὴ ἱκανότης εἶναι ὁ πρότιστος καὶ ἀπαραίτητος ὄρος παντὸς διοικοῦντος.

Ἡ διοίκησις ἐν τῷ στρατεύματι δὲν δύναται νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς κατὰ τύχην ὑπάρξεως ἀτόμων, ἰδιαιτέρως προικισθέντων ὑπὸ τῆς φύσεώς μὲ τὸ διοικητικὸν χάρισμα. Τὸ τοιοῦτον θὰ περιώριζε τὴν ἐπίδρασιν τῆς διοικήσεως εἰς στενὸν κύκλον. Ἡ ἐμφάνισις ἐξεχουσῶν φυσιογνωμιῶν διοικητῶν, βεβαίως ἐξασκεῖ λίαν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ συνόλου, ἢ ὑπαρξίς ὅμως ἐνὸς Στρατοῦ δὲν βασιζέται ἐπὶ τῶν ὀλίγων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γενικῆς διαπλάσεως. Πάντα τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸν στοιχεῖα πρέπει νὰ κατέχωσι ἐξ ἴσου

τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες πρὸς καλὴν αὐτοῦ συγκρότησιν.

Ἡ πρωτίστη ὄθεν τῶν ιδιοτήτων τούτων, ἡ *περὶ τὸ διοικεῖν ἱκανότης* δὲν δύναται νὰ εἶναι προνόμιον τῶν ὀλίγων. Εἶναι *τέχνη* ἣτις δέον νὰ γίνῃ κτῆμα παντὸς ἡγήτορος, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Στρατηγοῦ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Δεκανέως.

Συνεπῶς δέον νὰ καταρληθῇ, μεγίστη προσοχὴ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκπαιδευτῶν, ἣτις ἀπαιτεῖ παρ' ἐκάστου διοικοῦντος, ὡς πρωτεῦον μέλημα, τὴν διοικητικὴν μόρφωσιν τῶν ὑπ' αὐτόν, ἔχοντος ὡς κύριον συνεργάτην τὸ ἴδιον παράδειγμα διότι τοῦτο εἶναι ὁ γνώμων πρὸς ὃν ὁ ὑφιστάμενος ἀτενίζει καὶ συμμορφοῦται.

Ἡ τέχνη τοῦ διοικεῖν συνίσταται κυρίως εἰς τὴν κατάλληλον χρῆσιν παρὰ τοῦ διοικοῦντος τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ μέσων ἥτοι, τῆς δυνάμεως, τῶν δικαιωμάτων καὶ κυρίως τῶν ὑποχρεώσεων, ἅτινα τῷ παρέχει ἡ θέσις του.

Ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς διοικήσεως εἶναι τὸ *θάρρος* καὶ τὸ *σθένος*, δυνάμεων ἀπαραιτήτων πρὸς ἐπιβολὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πρέποντος.

Ἡ καλὴ διοίκησις πάσης στρατιωτικῆς μονάδος ἐρείδεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν :

Τοῦ ἀδεκάστου.

Τοῦ ἀπαιτητοῦ τοῦ καθήκοντος.

Τοῦ τρόπου τοῦ διατάσσειν

Τῆς αἰτήσεως εὐθυνῶν.

Τῆς πρὸς τὸν ὑποδεέστερον συμπεριφορᾶς.

Τῆς μερίμνης διὰ τοὺς ὑφισταμένους του.

Τῆς ἀμοιβῆς καὶ τιμωρίας.

Ὁ Δημοκρατισμὸς ἐφαρμοζόμενος ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι ὁ θανάσιμος αὐτοῦ ἐχθρός.

VI. Ἐκπαίδευσις νεοσυλλέκτων.

Δέον πάντες νὰ προετοιμασθῶμεν, νὰ ἐξοικειωθῶμεν καὶ νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐκπαίδευσιν, βασιζομένην ἐπὶ τῆς καλλιιεργείας τοῦ ἠθικοῦ ὅσον καὶ ὁ ξυλουργὸς διὰ τὴν κατεργασίαν τοῦ ξύλου.

Βεβαίως ἡ μέθοδος αὕτη ἀπαιτεῖ πνευματικὴν τινα ἀνάπτυξιν ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν εἰδικῶν τινων ψυχολογικῶν ζητημάτων. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητοι ἐκτεταμένοι φιλοσοφικαὶ γνώσεις.

Ἐὰν σήμερον τόσοι Κύριοι παραπονοῦνται διὰ τοὺς ὑπηρέτας των καὶ τόσοι Ἐργοστασιάρχαι διὰ τοὺς ἐργάτας των, τοῦτο κατὰ μέγιστον μέρος προέρχεται ἴσως ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Κύριοι καὶ οἱ Ἐργοστασιάρχαι, δὲν ἐμελέτησαν βαθέως ἢ δὲν ἠσχολήθησαν διόλου μὲ τὸ ψυχολογικὸν τοῦτο ζήτημα.

Τὸ διανοητικὸν καὶ ἠθικὸν ἐπίπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀνερχόμενον σὺν τῷ χρόνῳ κατέστη εὐαισθητότερον εἰς τὰς διαφόρους κοινωνικὰς κυμάνσεις.

Οὐδεὶς ἀνέχεται πλέον τὸν μέλανα ἄρτον τῶν Σπαρτιατῶν ἢ τὸ ὑπόλειμμα τῆς Τραπέζης τῶν Κυρίων.

Ἡ ἀβρότης τῶν στομάχων ἠϋξήθη, ὡς καὶ ἡ τῶν ψυχῶν.

Αἱ κατὰ καιροὺς ἐπαναστατικαὶ ζυμώσεις κατέστρεψαν τὸν ἀρχαῖον τρόπον διοικήσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ θείου δικαίου καὶ τῆς κληρονομίας καὶ *μόνον* βασιζομένην ἀρχὴν τῆς ἐξουσίας.

Ἐπὶ πλέον ἀπὸ τινος χρόνου προσέρχονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα νέοι τοὺς ὁποίους λόγῳ δικαστικῶν δοσοληψιῶν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δεχθῶμεν καὶ νὰ ἐκπαιδεύσωμεν.

Οἱ νεοσύλλεκτοι γενικῶς ἀσχέτως προελεύσεως καὶ ἰδεῶν εἶναι τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς

Οἱ νέοι οὗτοι εἶναι διττῶς νέοι, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τῆς ἡλικίας των καὶ ἀφ' ἑτέρου ὡς Ἕλληνες.

Πλήρεις πυρὸς καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ συνεπῶς εὐκόλος λεία διὰ πᾶσαν χίμαιραν.

Εἶναι φυσικὸν νὰ ἀγαπῶσι τοὺς ὀμιλοῦντας, τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς εὐφραδεῖς, ἐν ᾧ ἐξ ἀντιθέτου ἀπεχθάνονται τοὺς σχολαστικούς.

Εἶναι φυσικὸν οἱ νέοι νὰ εἶναι καυχησιολόγοι καὶ νὰ ἔχωσιν ὑπέρμετρον φιλοτιμίαν.

Ἀγαπῶσι νὰ ἐπιδεικνύωνται. Εἶναι ἀλλαζόνες, ἀγαπῶντες νὰ σκόπτωσι τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐξ ἀντιθέτου τοῖς χρειάζεται ἐν εἰδωλον, εἴτε διὰ νὰ τὸ λατρεύσωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὸ καύσωσιν.

Εἶναι ὑπὲρ τοῦ τελείου ἢ παριστάνουσι τὸν ἀναρχικὸν κατὰ τὸν συνήθη ἐν Ἀθήναις ἐσχάτως ἐπικρατήσαντα συρμὸν καὶ παρὰ τῇ καλῇ ἔτι καλουμένη Κοινωνίᾳ.

Ἀμέσως συναρπάζονται καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς των ἐκχειλίζει, τὸν ὁποῖον πρέπει κάπου νὰ διοχετεύσωσιν.

Ἐχουσιν ὅμως ἐξ ἀντιθέτου ζωηρὰν συναίσθησιν τῆς προσωπικότητός των καὶ ἀπειρον ὑπερηφάνειαν, διότι εἶναι Ἕλληνες, δηλαδὴ ἀνήκουσιν εἰς τὴν φυλὴν ἐκείνην, ἣτις δὲν ἐπτοήθη εἰς ἀγῶνας πάσης φύσεως καὶ μορφῆς ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον συνεχῆ δεκαετίαν.

Εἶναι ἀκριβῶς οἱ νέοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη θὰ ἀναγράψωσι νέας σελίδας δόξης.

Συνεπῶς ἐπὶ πάντων τούτων δέον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἰδιαίτεροι μέθοδοι διοικήσεως *κατόπιν ψυχολογικῆς ἐνὸς ἐκάστου σπουδῆς.*

Μόνον διὰ τῆς ἀτομικῆς ψυχολογικῆς σπουδῆς ἑνὸς ἐκάστου κατακτᾶται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ ἰδιαιτέρα ἐκείνη στροφή τῆς χειρός, ἣτις χαρακτηρίζει τὸν καλὸν καὶ ἔμπειρον τεχνίτην.

Συνεπῶς ἐπειδὴ οὐδεμία ἀτομικὴ ἠθικὴ δράσις εἶναι δυνατὴ ἐπὶ τῶν νέων τούτων, τῶν ἐχόντων εἰσέτι τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν τεταραγμένην ἐπιβάλλεται **γαλήνη**.

Τὴν γαλήνην ταύτην, ἣτις δέον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Λόχους, τοὺς δεχομένους νεοσυλλέκτους, δέον ἀπαραιτήτως νὰ δημιουργήσωμεν.

Ἄπαντες οἱ προερχόμενοι πρὸ μικροῦ ἀποσπασθέντες ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος εὐρίσκονται εἰς νέον τοιοῦτον καὶ ἄγνωστον εἰς αὐτοὺς, ὅπως ἀκριβῶς τὰ δενδρύλλια ἐκ τοῦ δενδροκομείου, τὰ μεταφερόμενα εἰς τὸ κῆπον πρὸς ἀνάπτυξιν. Προτοῦ σκεφθῶμεν διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὸν ἐμβολιασμόν, δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀφήσωμεν τὰ δενδρύλλια ταῦτα νὰ ἀναλάβωσι τὰς ρίζας των καὶ νὰ ἐγκληματισθῶσιν.

Ἐπιβάλλεται νὰ ὀμιλῶμεν εἰς αὐτοὺς ὀλίγον, ὅσον εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητον καὶ δὴ μειλιχίως.

Ψυχολογία, παρακολούθησις ἀτομικῆ, καλοὶ τρόποι, ἀποτελοῦσι τὸν θεμέλιον λίθον τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ ἀπομακρυνόμενος τῶν συναδέλφων του καὶ μὴ λαμβάνων μέρος εἰς τὰ παίγνια των βεβαιωθῆτε, ὅτι, εἶναι ὁ μέλλων λιποτάκτης. Προτιμῶ τοῦ προαναφερθέντος τὸν **ἰσχυρογνώμονα**.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην θὰ παράσχωμεν πᾶσαν ἀσχολίαν καὶ διασκέδασιν καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ μᾶζα τῆς νεότητος, ἄς φλυαρῇ καὶ ἄς λαλῇ ὡς σπεῖρα στρουθίων.

Τὸ στρατόπεδον παρέχει πληθὺν διασκεδάσεων, ἄς δὲν προσφέρει οὐδεμία ἄλλη τόσον μικρὰ συγχρονισμένη πόλις. Στάδιον - Ἀγῶνες - Φοῦτ Μπόλ - Βόλεϋ Μπόλ - Θέατρον - κινηματογράφος - Μουσικὴν καὶ πρὸς ὁργάνωσιν ἀλιείας - κολυμβήματος - λεμβοδρομίας - ἰστιοπλοΐας κτλ.

Συνεπῶς τὸ πρόγραμμα τῶν ἀσκήσεων δέον νὰ ἐναλλάσσεται μὲ τὰς καθορισθησομένας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῶν Ταγμάτων διασκεδάσεις ἵνα ἀποκτήσωμεν ταχέως **τὴν εὐκαμψίαν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς**.

Συνιστῶ νὰ ἀποφεύγονται αἱ διαρκεῖς ἐπικλήσεις περὶ φιλοπατρίας, ἣν πρέπει νὰ μεταχειρίζομεθα εἰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις καὶ εἰς στιγμὰς εὐχαρίστους.

Ἄπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσι τὴν Πατρίδα των.

Δέον ἅπαντες νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦ Ὄργανισμοῦ

μας καὶ τῆς Πατρίδος μας διὰ τῆς μεθόδου τῆς **διαρκοῦς καὶ λελογισμένης ἀπασχολήσεως μετὰ μεταδοτικῆς χαρᾶς καὶ διασκεδάσεως**.

Ὁ βαθμοφόρος, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιδείξῃ τὰς προσφάτως κτηθείσας γνώσεις του, ἄς περιορίσῃ τὸν ζῆλον του κατ' ἀρχάς. Συμβουλεύω τοῦτον κατὰ τὰς διδασκαλίας νὰ μὴ ἐπιμένῃ ἐπὶ λεπτομερειῶν καὶ ἀριθμῶν. Νὰ ἀποφεύγῃ τὴν μονοτονίαν, ἣτις καλλιεργεῖ **τὴν ἀνίαν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν**.

Ἡ συνομιλία δέον νὰ εἶναι παιδικὴ καὶ ἀπλουσιότη. ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀντίληψιν τοῦ νεοσυλλέκτου.

Κατέλθωμεν γενναίως καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἐπὶ τῆς ἀξίας μας καὶ τοῦ βάρους, ὅπερ μᾶς παρέχει ἡ ἐπίσημος θέσις μας καὶ ὁ σκοπὸς μας, ὅστις δὲν εἶναι προσωρινὸς καὶ παροδικός, ἐφ' ὅσον τὸ βᾶθρον τοῦτο εἶναι **γρανιτῶδες**.

Ἄς ἀφήσωμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ὥρας τινὰς διαθεσίμους εἰς τοὺς ἄνδρας διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν, διὰ νὰ γράψωσι εἰς τοὺς ἰδικούς των, διὰ νὰ καπνίσωσιν ἐν σιγάρων ἐν ἡσυχίᾳ, οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀνωτέρου, ἣτις ὅσον καὶ εὐμενῆς καὶ ἂν ἦ, πάντως εἶναι ἐνοχλητικὴ.

Πάντα ταῦτα ἐννοεῖται οὐχὶ διὰ νὰ παραχωρήσωμεν τὰς ὥρας **εἰς τὴν ἀργίαν καὶ εἰς τὴν ὄνειροπόλησιν**.

Ἡ ὁργάνωσις παιγνίων ἐν ὑπαίθρῳ προκαλεῖ συζητήσεις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν εἰσέτι κατὰ τὴν ὥραν τῆς κατακλίσεως.

Ἡ συνοχὴ προκύπτει ἐκ τῆς κοινῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρακτικῶς πρὸς τοὺς ἡγήτορας, οἵτινες ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ εἶναι ἀντιπρόσωποι αὐτῆς.

Ἀπὸ τοῦ Δεκανέως μέχρι τοῦ Στρατηγοῦ πᾶς στρατιωτικῶς ἡγήτωρ εἶναι ὁ ζῶν ἀντιπρόσωπος τῆς Πατρίδος. Εἶναι ἡ ὀμιλοῦσα καὶ δρῶσα **σημαία**. Τὸ ἀφοσιοῦσθαι συνεπῶς εἰς τοὺς ἡγήτορας τὴν **σημαίαν** καὶ τὴν **Πατρίδα** εἶναι ἐν καὶ μόνον.

Κατακτᾶν τοὺς ἄνδρας ἡμῶν, εἶναι, καθιστᾶν αὐτοὺς κτῆμα τῆς Πατρίδος, ἣτις εἶναι ἡ οὐσιώδης ἠθικὴ βᾶσις τοῦ **Ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ**.

Ἔχετε ἅπαντες πεποιθήσιν εἰς **τὴν φυλὴν μας**, ἣτις εἶναι ἡ φυλὴ τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, ἡ ἰδικὴ μας καὶ ἡ τῶν μελλόντων στρατιωτῶν μας, οἵτινες συνεκλόνησαν καὶ θὰ συγκλονίσουν ἂν παραστῇ ἀνάγκη διὰ τῶν ἐμφύτων ἠθικῶν καὶ ψυχικῶν χαρισμάτων των ὀλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἔχετε ἐξ ἀντιθέτου ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ὁ **ἀντιστρατιωτισμὸς** καλλιεργεῖται ὡς σύνθημα δι' ἀπωτέρους σκοπούς. Οὗτος διεξάγεται

λαθρεμπορικῶς. Εἰς τὸ λαθρεμπόριον τοῦτο συμμετέχουσιν ἀθελήτως ἢ παρασύρονται καὶ ὁμάδες, αἵτινες ἴσως εἶναι αἱ καλλίτεραι καὶ δυναμικώτεραι τῆς Πατρίδος μας.

Ἡμεῖς οὐδὲν ἔχομεν νὰ κρύψωμεν. Δὲν θὰ ἐρουθριάσωμεν διὰ τὸ κίβδηλον νόμισμα, ὅπερ ἄλλοι θέτουσιν εἰς κυκλοφορίαν κρυφίως καὶ ἐντέχνως. Δὲν θὰ φοβηθῶμεν. Ἀλλὰ θὰ τὸ ἀποκαλύψωμεν, θὰ τὸ φανερώσωμεν καὶ θὰ τὸ ἐπιδείξωμεν ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Ὁ ἥλιος εἶναι ἐχθρὸς των. Ἐχομεν τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἠθικὴν ὑπερῶς ἡμῶν.

Νομίζω ἀνωφελῆ τὴν δημιουργίαν εἰδικῶν διαλέξεων. Ἄρκει μόνον παροδικῶς νὰ ἐφιστῇ τὴν προσοχὴν τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τῆς σημερινῆς σπουδαιότητος τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος. Νὰ καταδεικνύη ὅτι οἱ γείτονες ἡμῶν εἶναι ὀπλισμένοι καὶ ὀπλίζονται διὰ νὰ ἐφορμήσωσιν ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας οὐχὶ διὰ νὰ κατακτήσωσι τὰς εὐφόρους ἡμῶν πεδιάδας, τὰ μεταλλεύματα καὶ τὰ πετρέλαιά μας, ἀλλὰ διὰ νὰ θέσωσιν ὑπὸ τὴν κατοχὴν των τὴν γωνίαν ταύτην, ἣν ἐξέλεξαν οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι, οἵτινες ἐντεῦθεν ἐκυριάρχουν τῆς Μεσογείου, τοῦ ὀμφαλοῦ τούτου τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου.

Τὸ οἰκόπεδον τῆς Ἑλλάδος εἶναι γωνιαῖον καὶ Ἀνατολικομεσημβρινόν.

Συνήθως ἐν τῷ κήπῳ τὰ κακῶς φυτευόμενα φυτὰ εἶναι τὰ κακῶς περιποιηθέντα εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἴτε ἐξ ἀνικανότητος. Δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν ἐπαναστατικὰ φυτὰ ἐν προσεκτικῇ καλλιεργείᾳ. Ὁ κῆπος εἶναι ὅ,τι εἶναι καὶ ὁ κηπουρός.

Ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία πρεσβεύω ὅτι εἶναι ἡ γονιμωτέρα σπορὰ ἐνθα σπανίζει ὁ κακὸς σπόρος.

Ἄπαντες οἱ ἄνθρωποι μηδενὸς ἐξαιρουμένου ἔχουσιν ἐλαττώματα καὶ πλεονεκτήματα. Ὁ ἄριστος ἔχει τὴν *ἔλλειψίν του*, Ὁ χείριστος ἔχει τὴν *ἀρετὴν του*.

Ὁ παλαιὸς Γάλλος ἀπάχης, ὅστις ἐφόνευε ἀπὸ ἀντιζηλίαν, ἀλλαζονίαν καὶ ἐγωϊσμόν, εἶχε τὸν λόγον τῆς τιμῆς του καὶ τὴν πρὸς τὸν δοθέντα λόγον πίστιν του.

Ὁ κλέπτης τὴν ταχυδακτυλογραφικὴν του ἐπιτηδειότητα καὶ ὁ πλαστογράφος τὴν ἰκανότητά του.

Παρὰ τοῖς στρατιωταῖς ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀποκλείονται τὰ ἐκ γενετῆς καθάρματα, ὑπάρχουσιν εἰς αὐτοὺς πάντοτε καλαὶ ἰδιότητες.

Ἀναζητήσωμεν τὰς ἰδιότητας ἐκάστου. Ἄς σκάψωμεν λοιπὸν μετ' ἐπιμονῆς ἐκάστην ψυχὴν μέχρις ὅτου μὴ ἔχη αὕτη δι' ἡμᾶς μυστικὰ διὰ νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ καλὸν καὶ νὰ ἐξαλείψωμεν τὸ κακόν.

Τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀνοίξωμεν τὰ κλειῖθρα ταῦτα τῶν

ψυχῶν, ἔστω καὶ τὰ στερώτερα, ὀπισθεν τῶν ὁποίων ἐκάστη ψυχὴ προασπίζει τὸ ἠθικόν της *ἐγὼ* δὲν εἶναι πολλά, ἀλλὰ μόνον ἐν καὶ μόνον διὰ τὸν Ἑλληνα *ὁ λόγος*.

Τὰς ἀνωτέρω ἀρχάς, ἃς ἐν γενικότητι ἔθιξα, ἐπιφυλλάσσω εἰς ἑαυτὸν τὸ δίκαιωμα νὰ τὰς ἀναπτύξω ἐτι λεπτομερέστερον διὰ διδασκαλιῶν καὶ διαλέξεων πρὸς τοὺς Ἀξιωματικούς τῶν Ταγμάτων.

Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ δεόν νὰ τηρηθῶσιν ἀπαρεγκλίτως καὶ διὰ τοὺς κρατουμένους ἐν τῷ Στρατοπέδῳ ἰδιώτας ἀνδρας καὶ γυναῖκας, καταλλήλως προσαρμόζοντες ταύτας, ἐφ' ὅσον κρατοῦνται εἰσέτι ὑπὸ τὰς διαταγὰς μας.

VII.—Ἐκφράζω τὴν βεβαιότητα ὅτι συντόμως ἀπὸ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω προεκτεθέντων, αἱ μονάδες O.A.M. θὰ καταστῶσι μονάδες εἰς ἃς πᾶς μάχιμος Ἀξιωματικὸς θὰ ἐπιδιώκη νὰ ὑπηρετῇ εἰς αὐτάς.

VIII.—**Στρατῶνες.** Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον τὸν προσεχῆ χειμῶνα οἱ ὀπλίται νὰ διέλθωσιν ὑπὸ σκηνάς.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ταγμάτων καὶ λοιπῶν συγκροτημάτων ἐντέλλονται τὸ δυνατόν ταχύτερον ὅπως μοὶ ὑποβάλλωσι τὰ σχέδια τῶν θαλάμων ἵνα ἐγκρίνω ταῦτα καὶ ἀρχίσαι τὸ συντομώτερον δυνατόν ἢ ἐργασία συντόνου ἀνοικοδομήσεως.

Οἱ θάλαμοι ἄλλως τε οὔτοι μέλλουσι νὰ ἐξυπηρετήσωσι σοβαρῶς τὸ στράτευμα διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ *δρεινοῦ πολέμου*. ἐφ' ὅσον ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου προσφέρει ἰδεώδη σχολὴν Πυροβολικοῦ μετὰ ποικίλων πεδίων βολῆς ἀνευ οὐδεμιᾶς προετοιμασίας καὶ μέτρων ἀσφαλείας.

IX.—**Προβλήτες.**—Ὁ Διοικητὴς Σ.Μ.Μ. ἐντέλλεται ὅπως μοὶ ὑποβάλλῃ τὸ ταχύτερον τὴν πλήρη τεχνικὴν μελέτην διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν προβλήτων πρὸς ἀσφαλῆ προσέγγισιν τῶν ἰστιοφόρων εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου, ἵνα μὴ ἐξαρτᾶται ὁ ἐφοδιασμὸς τοῦ στρατοπέδου εἰς τρόφιμα καὶ εἰς ὕδωρ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης συχνάκις θαλασσοταραχῆς.

X.—Ἀναμένω τὰς σχετικὰς ἀναφορὰς τῶν Ταγμάτων ἵνα καθορίσω τὰ τῆς ὀρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων

XI.—Ἐπίσης ἐντέλλομαι τὴν ταχείαν συγκρότησιν οὐλαμῶν ὑποψηφίων δεκανέων καὶ λοχιῶν, καθὼς καὶ τὴν λειτουργίαν Σχολῆς Ἀγραμμάτων.

Ἐκ παραλλήλου συνιστῶ Σχολὰς ξένων γλωσσῶν ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τὸ κατάλληλον διδακτικὸν προσωπικὸν πρὸς δημιουργίαν Στρατιωτικῶν Διερμηνέων. Δὲν ἀποκλείω οὐδεμίαν γλῶσσαν κατὰ προτίμησιν ὁμῶς δεόν πρῶτον νὰ ὀργανωθῶσιν αἱ Σχολαὶ Ἀγγλι-

κῆς καὶ Γαλλικῆς.

Ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν δεόν νὰ προβλεφθῆ ὑπὸ καθηγητῶν ἐμπείρων καὶ εἰδικῶν μὲ βάσιν πάντοτε τὴν Γραμματικὴν ἐκάστης γλώσσης καὶ οὐχὶ τὸν ἐμπειρισμόν.

Κατόπιν ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω προαναφερθέντων συμπληρωματικῶς

Ἐντέλλομαι τὰ ἀκόλουθα :

1) Μεταχείρισις πάντων τῶν ἐν τῷ Στρατοπέδῳ ὡς ἰσοτίμων μὴ λαμβάνοντες οὐδόλως ὑπ' ὄψιν τὰς πολιτικὰς αὐτῶν ἰδέας, ἀλλὰ χαρακτηρίζοντας ἅπαντας ἀναλόγως τῶν προσόντων ἅτινα οὗτοι ἐπιδεικνύουσιν.

2) Χαρακτηρισμοί, παρατηρήσεις, φράσεις ἢ λέξεις, ὡς Βούλγαροι, Ἄτιμοι, Προδόται, Κομμουνισταί, Συνοδοιπόροι, Κατσαπλιάδες, ὄπλατζῆδες, Μοναρχοφασίσται, Ἀμερικανόδουλοι, Φασίσται, Καπιταλισταί κτλ. ἀπαγορεύονται καὶ τιμωροῦνται.

3) Ἀπαγορεύω ρητῶς τὴν εἴσοδον καὶ ἀνάγνωσιν ἐν τῇ νήσῳ πάσης ἡμερησίας καὶ ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος, ὡς καὶ παντὸς περιοδικοῦ. Ἡ διὰ τῶν Ραδιοφῶνων λήψις τῶν ἐκπομπῶν τοῦ Ραδ. Σταθμοῦ Ἀθηνῶν εἶναι ἀρκετοὶ πρὸς ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν σοβαρωτέρων γεγονότων τῆς ἡμέρας. Ἐπίσης τὸν παράνομον κυκλοφοροῦντα τύπον, καθὼς καὶ ξένα περιοδικὰ ἢ ἔντυπα ἀσέμνων εἰκόνων, οἰωνδήποτε μυθιστορημάτων, διεγειρόντων τὴν φαντασίαν τῶν ὀπλιτῶν ἢ διαβιβρωσκόντων εἴτε εὐθέως, εἴτε πλαγίως τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν.

4) Ἡ μέθη, ἡ κλοπή, τὸ ψεῦδος, ἡ κυβεία, ἡ χαρτοπαιξία, ὡς καὶ ἡ χρῆσις ναρκωτικῶν δεόν νὰ ἐπισύρουν τὰς αὐστηροτάτας τῶν ποινῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐν ὑποτροπῇ.

5) Τὴν ἀλιείαν ἐπιτρέπω μόνον κατόπιν ἀδείας τῶν διοικητῶν τῶν Ταγμάτων καὶ ἀνεξαρτήτων τμημάτων ἐπὶ σκοπῷ βελτιώσεως τοῦ συσσιτίου κατὰ σειρὰν τῶν Ἀξιωματικῶν, τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν Στρατιωτῶν.

Εἰς πάντα ξένον πρὸς τὸ Στρατόπεδον τὴν ἀλιείαν ρητῶς ἀπαγορεύω.

Ἐπίσης ἀπαγορεύω τὸ κυνήγιον ἐπὶ τῆς νήσου καὶ ἐπιτρέπω τοῦτο μόνον εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν Ταγμάτων ἐπιφυλασσόμενος βραδύτερον νὰ ἀποφασίσω σχετικῶς.

6) Οἱ Διοικηταὶ Ταγμάτων καὶ αἱ Φυλακαὶ ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης νὰ ἐξαφανίσωσι τὰ ἐν τῇ νήσῳ συρματοπλέγματα, αἱ δὲ τιμωρίαι θὰ ἐπιβάλλωνται δι' ἅπαντα συμφώνως τῇ παρούσῃ.

Τὰ ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν καθοριζόμενα μέτρα διὰ τὰς Στρατιωτικὰς Φυλακὰς καὶ ἡ αὐστηρὰ τήρησις τῶν σχετικῶν διατάξεων καθιστᾷ ἀπολύτως περιττὴν τὴν ὑπαρξίν συρματοπλεγμάτων.

7) Περιπτώσεις βαρειῶν ἀσθενειῶν, **ἐξηκριβωμένων ἀπολύτως** καὶ χρηζόντων ἀμέσου θεραπείας ἢ χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις, μὴ δυνατὰς ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Στρατοπέδου θὰ μοὶ ἀναφέρονται ἀμέσως διὰ σήματος ἵνα τὰς ἀνάγκας ταύτας εἰς νοσοκομεῖον τῶν Ἀθηνῶν θεραπεύω.

8) Ἀπαγορεύω ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν ἐπίσκεψιν ξένου προσώπου, εἴτε Ἑλληνοσ, εἴτε ἀλλοδαποῦ οἰασδήποτε ἰδιότητος ἐν τῇ νήσῳ.

Βραδύτερον θέλω ἐπιτρέψει ἐπισκέψεις κατόπιν μόνον ἡμετέρας διαταγῆς.

9) Ἡ δειροφυτεύσεις τῆς νήσου δεόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐντατικῶς.

10) Νὰ ἐπισπευθῆ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

11) Τὸ ἐν Λαυρίῳ νεκροταφεῖον καὶ ὁ διαχωρισμὸς τούτου νὰ ἀποτελέσῃ ἰδιαιτέραν μέριμναν τοῦ Σ.Μ.Μ. ἵνα τοῦτο καταστῆ τὸ δυνατόν ταχύτερον εὐπρόσωπον, καλλιτεχνικὸν καὶ συγχρονισμένον μὲ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διατηρήσεως κήπων.

12) Αἱ κηδεῖαι θὰ γίνωνται μετὰ πλήρων τιμῶν συμφώνως τῷ Κανονισμῷ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ εἰς βάρος τοῦ Ο.Α.Μ.

13) Ἐκ τῶν ἀγγαρειῶν θὰ ἐξαιροῦνται οἱ φέροντες τιμητικὸν ἀριστεῖον Ἑλληνικὸν ἢ Συμμαχικὸν καὶ τοῦτο εἰς ἐφαρμογὴν καὶ κατ' ἐπέκτασιν ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ προβλέποντος μόνον τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

14) Ὁ Ἕλλην στρατιώτης εἰς στιγμὰς ὑπερτάτης εὐθυμίας καὶ χαρᾶς, ὡς καὶ ἐκδήλου ἐνθουσιασμοῦ πρὸς πρόσωπα Ἀνώτερα ἐκφράζεται μόνον ἐξ ἀποστάσεως διὰ συγχρόνων ἐπιφωνημάτων κατόπιν παραγγέλματος τῶν ἡγητόρων.

Τὰ χειροκροτήματα προσιδιάζουσι μόνον εἰς τὸ θέατρον, αἱ δὲ ὑψώσεις ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν Τιμωμένων Προσώπων προσβάλλει ταῦτα. Ἀπαγορεύω συνεπῶς τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις.

Ἡ εὐπρεπεστέρα ἐκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπισκέπτου ἢ τοῦ ἐπιθεωροῦντος εἶναι τὸ ἄψογον στρατιωτικὸν παράστημα, τὸ ζωηρὸν βλέμμα, τὸ κανονικὸν καὶ καθάριον τῆς στολῆς καὶ τοῦ ὀπλισμοῦ. καθὼς καὶ ἡ ἀμεμπτος ἐκτέλεσις τοῦ βαδίσματος καὶ τῆς ὀπλασκίας.

15) Ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης διατάσσω τὴν ἀνάρτησιν τῶν κάτωθι τεσσάρων προσωπογραφιῶν :